

La senyora Ventura Campos:

Sí, me gustaria conecer que si estas personas estaban dadas de alta en la seguridad social. Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Sí, primer de res que la gent no cobre nòmines no va al meu favor, al contrari, va en contra de tot el món i el primer que va en contra és meu. Per tant, estic completament en contra d'eixa afirmació. De fet, el que volem és que cobre tot el món, ja li ho he dit abans. Li he dit que estem mirant la manera de millorar-ho. Fa falta personal, sí, falta personal. No podem posar-lo, senyora, li ho acabe d'explicar, no podem posar-lo. Si poguérem posar-lo l'haguérem posat. I vosté pot vindre a acompanyar-me i vore com la gent treballa allà per a intentar ficar totes les nòmines.

No podem posar-lo, entre altres coses, perquè tenim una taxa de reposició –que li acabe de dir que estic segur que ens ajudarà que se'n vaja– per a poder cobrir la gent que es jubila. Només amb la gent que es jubila, perdem cada any més de seixanta professionals nostres, perquè no es poden cobrir. Per tant, eixa és la gent que falta. Eixa és la gent que ens ha d'ajudar que estiga allí.

Per això nosaltres estem treballant perquè no es quede ningú sense cobrar la seua nòmina. Li ho he de dir així: és el que està passant, ¿eh? Però és que no ens deixen cobrir eixa gent. ¿Comprén això? No ens deixen cobrir eixa gent. N'hi ha un nom, es diu Montoro. Sí, però és un altre nom, és una conseqüència d'una llei que es pot derogar a l'estat i, per tant, fem-ho junts, deroguem-la. Li anime perquè ho fem i que puguem cobrir eixa falta de personal i puguem gestionar tot açò.

Més enllà d'això, li dic que, evidentment, que estan donats d'alta en la seguretat social si estan treballant i que cobraran la immensa majoria d'ells..., si entreguen tots els papers, cobraran al mes d'octubre, perquè s'hauran pogut picar les seues nòmines.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a la pregunta que formula la diputada Noelia Hernández al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Té vosté la paraula.

La senyora Hernández Sánchez:

Gracias, señor *president*.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Hoy en día, los problemas de financiación para las empresas son un problema, sobre todo y realmente grave para las empresas o para los emprendedores que comienzan su actividad.

Tenemos que tener en cuenta que estamos en un contexto europeo con tipos al cero por ciento y, a pesar de eso, oímos las declaraciones de Mario Draghi diciendo que el crédito no fluye y que no llega a las empresas, ni mucho menos a los emprendedores.

Las *startups* y las empresas que surgen de los equipos de investigación de la universidad, sobre todo en sus etapas tempranas, son empresas que necesitan mucho dinero, porque necesitan hacer investigación, desarrollo e innovación, y que no tienen ingresos a corto plazo, sino que los van a tener a medio plazo.

Esto hace que sea aún más difícil conseguir financiación por los medios tradicionales, porque los bancos no suelen apostar por ese tipo de empresas y tienen que acudir a financiación alternativa, que tampoco es que abunde mucho hoy en día.

Pero, sin embargo, este tipo de empresas son claves para conseguir que la I+D+I..., se produzca el trasvase real a la economía de mercado y que se perpetúe la transferencia de conocimientos. Todo lo que se investiga, todo lo que se desarrolla, porque la gran mayoría desarrollan productos o servicios nuevos o que se hacen de otra manera.

Además, los parques científicos de la Comunidad Valenciana están haciendo una labor muy loable, pero que durante mucho tiempo ha estado olvidada, y tenemos que recordar que el IVF servía para financiar proyectos de amiguetes inviables –no los amiguetes, los proyectos–, proyectos inviables de amiguetes, clubes de fútbol, pufos varios, empresas del sector de la construcción... en definitiva, estaban apoyando un modelo que no es el que nosotros queremos apoyar y el que se apoya desde del *botànic*.

Por tanto, estas empresas que necesitan una fuerte inversión, necesitan un apoyo y una focalización de las acciones hacia sectores innovadores, mostrando la apuesta real por el cambio del modelo productivo que queremos todos conseguir.

Por eso, quería preguntarle: ¿en qué consiste el fondo de capital semilla para invertir en empresas surgidas de la universidad que ha lanzado el IVF?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller..., quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, president.

Senyoria.

Estic totalment d'acord amb vosté. L'avanç cap a un model nou, un model..., un model econòmic, un model productiu nou, diferent a l'èxitós del passat, però que no té recorregut, que és el de competir en costos, el de competir en innovació, (*inintel·ligible*) ... del producte i tantíssimes coses d'un món globalitzat. Per a ser competitius i per a engendrar la riquesa necessària per a poder sostenir l'estat del benestar.

Per tant, estem d'acord en el fonamental. I també estem d'acord que per a fer estes empreses competitives, amb llocs de treball més qualificats, millor remuneració, requerix necessàriament que ací, a la nostra comunitat, puguen nàixer i créixer més empreses que tinguen un component elevat de coneixement i desenvolupen la seua activitat en àrees on el desenvolupament de la tecnologia siga un factor rellevant de competitivitat.

Dit això, és clar que les universitats valencianes són indubtablement la concentració més gran i important de coneixement que existix a la nostra comunitat, amb un pes relatiu considerablement superior pel que fa al personal i recursos dedicats a R+D, el que suposen en altres comunitats autònomes o en altres països més desenvolupats i més desenvolupats del nostre entorn.

Cal dir, per exemple, a Estats Units, el 70% de l'R+D se fa en les empreses privades; a Espanya és ben bé al contrari, i en la Comunitat Valenciana, més encara. I dins d'eixe sector públic, que és el que emprén això, són les universitats les que tenen el paper primordial.

Per a posar en valor, des del punt de vista econòmic, esta concentració de coneixement de les universitats afavorint la seua dedicació a l'emprenedoria, com diu vosté, en activitats d'alt contingut tecnològic, l'Institut Valencià de Finances ha encetat un fons de capital risc denominat fons *tech transfer ventures*, especialitzat a invertir en l'etapa d'inici de l'activitat empresarial –el que es coneix com «capital semilla» en castellà, «capital llavor» en valencià.

El fons es va constituir el 29 de desembre de 2015 i la seua inscripció va ser autoritzada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors el dia 21 de gener de 2016. Està gestionat per Clave Mayor, societat de garantia de capital risc, una entitat inversora amb amplia experiència en projectes tecnològics, amb un alt component innovador, principalment en sectors industrials i de ciències de la vida que es troben en fase d'inici d'aplicació empresarial.

L'IVF, l'Institut Valencià de Finances, té compromés en aquesta iniciativa 1,8 milions d'euros, amb el límit que la participació mai supere el 30%.

El fons té com a objectius ser una eina, una ferramenta per a donar suport del procés de transferència de tecnologia des de l'entorn universitari i científic a l'empresa, potenciant-ne la creació i acompanyant-les (*inintel·ligible*) ... la fase d'eixida al mercat i estimulando l'entorn universitari, prestigiant-ne la capacitat tecnològica i trobant-ne aplicacions econòmicament beneficiosament productives.

És molt important, i els que som del món universitari podem dir que és important també, incentivar al món de la docència i de la investigació a entendre que la transferència de tecnologia és un element també constitutiu bàsic de la tasca de les universitats.

Com a principals característiques del fons, podem assenyalar un objectiu de volum financer de sis milions d'euros, en un primer tancament ja aconseguit de tres milions i mig aportats per inversors públics i privats; un objectiu de permanència de l'IVF en el fons de set anys, dels quals els tres primers serien d'inversió i els quatre segons serien de desinversió, és a dir, de recuperació de les inversions fetes, i un objectiu d'inversió centrat en empreses majoritàriament de la Comunitat Valenciana, amb menys de dos anys de vida i sorgides al voltant de la Universitat Politècnica de València, amb un nombre de projectes d'inversió comprés entre tres i set anys, i en funció de la dotació final del fons, el que suposaria donar suport a un total d'entre nou i vint-i-un projectes.

En el fons participen, a més de l'Institut Valencià de Finances, industrials i empresaris valencians. Açò és molt important, de la participació del sector privat. I les empreses participades comptaran amb l'assessorament de mentors especialitzats perquè puguen aplicar les millors pràctiques de gestió empresarial.

L'aportació es podrà instrumentar mitjançant aportacions a capital i/o aportacions de forma de deute, préstec..., el que s'entén per préstec participatiu, que podran ser capitalitzables en funció de les condicions acordades.

En definitiva, una iniciativa més que vertebrada l'escrit de l'Acord del Botànic i que servix de corretja transmissora del dinamisme tecnològic, amb l'objectiu final d'augmentar la productivitat i competitivitat del nostre teixit empresarial, que és la manera d'invertir en futur de la nostra comunitat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta 603, que formula l'il·lustre diputat David Torres... al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Torres, quan vosté vullga.

El senyor Torres García:

M'havien dit que devia substanciar la consellera d'habitatge...

El senyor Morera Català:

Sí, sí, perdó, d'habitatge.